

EUROOPAN PARLAMENTTI

2004

2009

Istuntoasiakirja

4.3.2009

B6-0108/2009

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

neuvoston ja komission julkilausumien johdosta

työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti

esittäjä(t): Francis Wurtz, Ilda Figueiredo, Helmuth Markov ja Kyriacos Triantaphyllides

GUE/NGL-ryhmän puolesta

kevään 2009 Eurooppa-neuvostolle tiedotettavista Lissabonin strategiaa koskevista Euroopan parlamentin näkemyksistä

B6-0108

Euroopan parlamentin päätöslauselma kevään 2009 Eurooppa-neuvostolle tiedotettavista Euroopan parlamentin Lissabonin strategiaa koskevista näkemyksistä

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 20. heinäkuuta 2005 annetun komission tiedonannon "Yhteiset toimet kasvun ja työllisyyden hyväksi – Yhteisön Lissabon-ohjelma" (KOM(2005)0330),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Yhteisön Lissabon-ohjelman (2008–2010) täytäntöönpanokertomus" (KOM(2008)0881),
- ottaa huomioon komission tiedonannon kasvua ja työllisyyttä koskevan Lissabonin sopimuksen ulkoisesta ulottuvuudesta (KOM(2008)0874),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Lissabonin strategiaan perustuvien rakenneuudistusten toteutuksesta Euroopan talouden elvytyssuunnitelman yhteydessä (KOM(2009)0034),
- ottaa huomioon 27 jäsenvaltion esittämät Lissabonin strategiaa koskevat kansalliset uudistusohjelmat,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan,

Uusliberalismin seuraukset: yhteiskunnallisen ja taloudellisen tilanteen heikkeneminen

1. korostaa, että EU:ssa on entistä enemmän köyhyyttä, epävarmoja työsuhteita ja eriarvoisuutta ja että tilanne voi vielä pahentua, kun otetaan huomioon viimeisimmät ennusteet, joiden mukaan ollaan menossa kohti taantumaa ja työttömyys kasvaa noin 3,5 miljoonalla vuonna 2009;
2. muistuttaa, että köyhyyden, epävarmojen työsuhteiden ja eriarvoisuuden lisääntyminen tapahtui jo ennen talous- ja rahoituskriisin syvenemistä; vastustaa sen vuoksi kaikkia väitteitä, joiden mukaan nykyinen yhteiskunnallinen ja taloudellinen tilanne johtuisi nykyisestä talouskriisistä;
3. korostaa, että kriisi ei ole osoitus pelkästään oikeistolaisen politiikan, nykyisen uusliberalistisen fundamentalismin ja sen mukaisen poliittisen ohjelman epäonnistumisesta sekä kykenemättömyydestä ratkaista työtätekevien ihmisten ongelmat, vaan koettelee vakavasti myös voitokkaan kapitalismin myyttiä;
4. vastustaa EU:n pyrkimyksiä mystifioida kriisin todellisia syitä ja vapauttaa niin kapitalistinen järjestelmä kuin itsensäkin kaikesta vastuusta; korostaa, että Lissabonin strategiaan ja Euroopan työllisyysstrategiaan sisältyvät politiikat, joilla on edistetty rahoitusalan sääntelyn purkamista, vapautettu markkinoita ja yksityistetty julkisia

palveluita, vapautettu maailmankauppaa, purettu työmarkkinoiden sääntelyä ja heikennetty työntekijöiden oikeuksia, ovat tuottaneet valtavia voittoja suurille talous- ja rahoitusryhmittymille, synnyttäneet suuria monopoleja ja heikentäneet työtätekevien elintasoja;

5. korostaa, että nykyinen kapitalismin kriisi uhkaa vakavasti pahentaa taloudellisia ja yhteiskunnallisia ongelmia, joita ei missään nimessä pidä aliarvioida;
6. toteaa yksittäisten maiden ja kansainvälisen tilanteen viimeaikaisen kehityksen osoittavan, että rahoitusjärjestelmän pelastamiseksi myönnetystä miljoonien eurojen ja dollareiden rahoituksesta huolimatta kriisi jatkuu ja näköpiirissä on edelleen laajan taloudellisen taantumun uhka; toteaa todellisuuden osoittavan, että rahoitusjärjestelmän pääomittamistoimet eivät ole riittäviä ja että tarvitaan pikaisia toimia kriisin, joka ei ole pelkästään rahoituskriisi, taustalla olevien syiden korjaamiseksi;
7. katsoo, että joulukuussa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päättämät toimenpiteet eivät ole asianmukainen keino puuttua nykyisen kriisin taustalla oleviin syihin; palauttaa mieleen, että ns. Euroopan talouden elvytyssuunnitelman pääasiallisia rahoittajia ovat yksittäiset jäsenvaltiot, mikä on osoitus siitä, mitä tarkoitetaan ns. eurooppalaisella yhteisvastuullisuudella;
8. pitää valitettavana, että neuvosto ja komissio Business Europe -keskusjärjestön tavoin pyrkivät nykytilanteessa viemään eteenpäin Lissabonin sopimukseen sisältyviä politiikkoja, jotka ovat ruokkineet keinottelua ja lisänneet hyväksikäyttöä ja jotka ovat nykyisen erittäin laajamittaisen kriisin aiheuttajia; toteaa, että tällaisen politiikan kannattajat pyrkivät nyt varmistamaan, että kaikki pysyy pääosin ennallaan;
9. ei voi hyväksyä sitä, että kriisin varjolla odotetaan aina samojen tahojen eli työntekijöiden, pk-yrittäjien, viljelijöiden, eläkeläisten, nuorison ja naisten tekevän raskaita uhrauksia; katsoo, että näin jatkamalla vain pahennetaan kriisiä;

Tavoitteena työllisyyden ja oikeuksien Eurooppa ja työtätekevien ihmisten elinolojen parantaminen

10. vahvistaa sitoutumisensa yhteistyön, sosiaalisen kehityksen ja tasa-arvon Eurooppaan, jossa huolehditaan ympäristöstä ja kunnioitetaan demokratiaa, yhteisvastuullisuutta ja rauhaa;
11. kehottaa kunnioittamaan Ranskan, Hollannin ja Irlannin kansojen demokraattisesti ja suvereenisti ilmaisemaa tahtoa, kun ne hylkäsivät uusliberalistisen ja militaristisen EU:n sanomalla "EI" Euroopan perustuslaille ja Lissabonin sopimukselle;
12. kehottaa luopumaan pikaisesti Lissabonin strategiasta ja sen uusliberalistisesta ohjelmasta ja ottamaan näin ensiaskeleen nykyisen politiikan pysäyttämiseksi;
13. korostaa, että työtä tekevien ihmisten ongelmien ja tarpeiden käsittelyssä ei tarvita lisää sääntelyä tai kapitalistisen järjestelmän uudelleenmuotoilua, vaan

makrotalouspolitiikkojen muuttamista ja työpaikkojen ja työntekijöiden oikeuksien puolustamista;

14. kehottaa jäsenvaltioita puolustamaan tuotantosektoriaan ja työpaikkojaan; kiinnittää huomiota jatkuvaan työpaikkojen häviämiseen, mikä edellyttää pikaisia ja asianmukaisia vastatoimia;
15. toteaa jälleen kerran, että tarvitaan vaihtoehtoista politiikkaa, jolla voidaan parantaa työtätekevien ihmisten elinoloja, varmistaa oikeudenmukainen tulonjako, piristää talouselämää, luoda työpaikkoja, vahvistaa valtion roolia talouselämässä, lisätä kysyntää, tehostaa erittäin pienten sekä pienten ja keskisuurten yritysten kasvua ja lisätä investointeja kunkin jäsenvaltion tarpeet ja erityispiirteet huomioon ottaen;
16. kehottaa kevään Eurooppa-neuvostoa hyväksymään viipymättä solidaarisuuteen ja kestävään kehitykseen tähtäävän eurooppalaisen strategian, joka perustuu edellä mainittuihin periaatteisiin ja sisältää uusia talous-, sosiaali- ja ympäristöpoliittisia toimintalinjoja, joilla kannustetaan investoimaan
 - i) työn laatuun sen kaikilta osin (palkat, vakuus, työolot ja koulutus) sekä pätevyysien parantamiseen, jotta saadaan korkeasti koulutettua ja ammattitaitoista työvoimaa,
 - ii) perusinfrastruktuuriin ja teollisuutta tukevaan infrastruktuuriin,
 - iii) julkisiin palveluihin niiden laadun parantamiseksi,
 - iv) vahvaan koheesiopolitiikkaan sosiaalisen ja taloudellisen yhteenkuuluvuuden parantamiseksi,
 - v) ympäristönsuojeluun ja ympäristöystävälliseen teknologiaan,
 - vi) työ-, sosiaali-, ympäristö- ja turvallisuusnormien parantamiseen, jotta ne voidaan yhdenmukaistaa korkeimpien vaatimusten mukaisiksi,
 - vii) sosiaalitalouteen,
 - viii) sosiaaliseen suojeluun, jotta voidaan kitkeä köyhyys ja torjua sosiaalista syrjäytymistä,
 - ix) (julkiseen) tutkimukseen ja innovointiin, jotta varmistetaan sen hyödyt kaikille,
 - x) kulttuurin, urheilun ja kansalaistoiminnan edistämiseen,
 - xi) finanssitaloudesta luopumiseen;
17. katsoo, että vakuus- ja kasvusopimus on korvattava työllisyys- ja kasvusopimuksella, jolla edistetään julkisia investointeja, lisätään tehokkuutta ja asetetaan erityisiä taloudellisia, sosiaalisia ja ekologisia kriteereitä, jotka on räätälöity kunkin jäsenvaltion erityistarpeisiin ja joilla pyritään erityisesti työttömyyden vähentämiseen;
18. kehottaa komissiota ja neuvostoa menemään pidemmälle tähän suuntaan ja laatimaan Euroopan kestävästä kehityksestä, työllisyydestä ja sosiaalista osallisuutta koskevan investointiohjelman, johon olisi osoitettava vähintään yksi prosentti Euroopan unionin bkt:stä ja jota olisi täydennettävä samantyyppisillä jäsenvaltioiden julkisilla rahoitusohjelmilla, jotta voidaan tasapainottaa taloutta, torjua ilmastonmuutosta ja edistää täystyöllisyyttä, jossa turvataan laadukkaat työpaikat ja työntekijöiden sosiaaliset oikeudet;

19. korostaa, että tarvitaan tehokkaita toimenpiteitä, joilla varmistetaan työntekijöiden oikeuksien kunnioittaminen ja niiden vahvistaminen, työntekijöiden ja varsinkin naisten riittävä toimeentulo, työterveys ja -turvallisuus, sosiaalinen suojelu ja ammatillinen yhdistymisvapaus sekä autetaan kitkemään kaikenlainen naisten ja miesten välinen syrjintä työmarkkinoilla;
20. vaatii toteuttamaan pikaisia toimia ostovoiman lisäämiseksi, jotta voidaan lisätä kysyntää ja edistää kaikenlaista taloudellista toimintaa;
21. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan toimintalinjoja palkkojen ja eläkkeiden parantamiseksi ja tuottavuuden kasvun hedelmien suuntaamiseksi järjestelmällisesti työntekijöille, koska näin voidaan edistää vaurauden oikeudenmukaisempaa jakautumista, parantaa työntekijöiden ja eläkeläisten elintasoja ja vauhdittaa talouselämän elpymistä;
22. kiinnittää erityistä huomiota työttömiksi jääneisiin työntekijöihin, joiden tilanne edellyttää pikaisia lisätoimia, esimerkiksi työttömyyskorvauksia ja niiden maksamisaikoja koskevien ehtojen höllentämistä; ei hyväksy kriisin käyttämistä tekosyynä tuhansien työntekijöiden irtisanomisille;
23. korostaa, että kriisiä ja sen seurauksia ei voida hoitaa ilman julkisten hyvinvointipalvelujen parantamista; kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan julkista sosiaalitoimintaa ja sosiaalisen suojelun järjestelmiä, lisäämään julkisia investointeja erityisesti lastentarhojen ja vanhainkotien varusteisiin, kehittämään sellaista asuntopolitiikkaa, jolla taataan jokaisen oikeus asuntoon, suojelemaan ja kehittämään julkista terveydenhuoltoa ja tehostamaan koululaitosta;
24. pitää erittäin tärkeänä, että vahvistetaan julkisen sosiaaliturvan järjestelmiä, mikä riippuu myös palkkojen noususta; katsoo, että on kiellettävä eläkerahastojen ja erityisesti työeläkerahastojen sijoitukset sellaisiin rahoitustuotteisiin, kuten hedge-rahastot ja pääomasijoitusrahastot, joihin liittyy systeeminen riski, koska tällaisten rahastojen kaatuminen heikentää eläke-etuuksia;
25. kehottaa neuvostoa asettamaan kunnianhimoisia tavoitteita köyhyyden vähentämiseksi ja työssäkäyvien ihmisten köyhyyden kitkemiseksi; korostaa, että tämä edellyttää parempia palkkoja ja sen lisäksi oikeutta käyttää maksutta laadukkaita julkisia palveluja;
26. toteaa uudelleen vastustavansa ehdotettua työaikadirektiiviä ja kehottaa peruuttamaan kyseisen ehdotuksen; kehottaa lisäksi neuvostoa sitoutumaan vahvasti työajan lyhentämiseen palkkoja alentamatta ja kehottaa jäsenvaltioita koordinoimaan toimia työajan lyhentämiseksi asteittain niin, että päästäisiin lyhyen aikavälin tavoitteeseen eli 35-tuntiseen työviikkoon;
27. kehottaa jäsenvaltioita luopumaan joustoturvamalleista ja hyväksymään toimenpiteitä, joilla voidaan torjua prekarisoitumista esimerkiksi siten, että ei hyväksytä patkätösuhteita tapauksissa, joissa työnteko on jatkuva;

Tavoitteena taloudellisesti, sosiaalisesti ja ekologisesti kehittynyt Eurooppa

28. kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan rooliaan talouselämän strategisilla aloilla, erityisesti energia-, viestintä- ja liikenneasioissa, ja ottamaan määräävän aseman rahoitusallalla;
29. korostaa julkisten palveluiden merkitystä EU:n sosiaalisen, taloudellisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden edistämisessä; korostaa, että elintärkeitä julkisia palveluja ei saisi avata kilpailulle vaan ne olisi pidettävä julkisten viranomaisten omistuksessa ja hallinnassa, sillä se on ainoa keino taata tarjottavien palvelujen laatu, saatavuus ja edulliset hinnat ja näin ollen käyttäjien oikeudet;
30. korostaa, että yhteisön talousarviota olisi käytettävä siten, että etusija annetaan todellisille lähentämisspolitiikoille, jotka perustuvat sosiaaliseen kehitykseen ja joilla voidaan turvata kunkin maan mahdollisuudet ja edistää niitä sekä huolehtia luonnonvarojen kestävästä hyödyntämisestä ja ympäristönsuojelusta todellisen taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden saavuttamiseksi;
31. ehdottaa rakennerahastojen ja koheesiorahaston tavoitteiden suuntaamista uudelleen niin, että voidaan vähentää tehokkaasti alueellisia eroja, parantaa taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja todellista lähentymistä sekä lakata ylikorostamasta Lissabonin strategiaa;
32. kehottaa kevään Eurooppa-neuvostoa tarkastelemaan otsakkeiden 1 ja 2 käyttämättömiä maksusitoumuksia ja hyväksymään toimenpiteitä, joilla varmistetaan rakennerahastojen ja koheesiorahaston täysimääräinen toteuttaminen; pyytää lisäämään yhteisön rahoitusta ja luopumaan rahastojen n+2- ja n+3-säännöstä;
33. ehdottaa, että hyväksytään erittäin pieniä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevia erityistoimenpiteitä, kuten alennuksia energia-, viestintä- ja tullimaksuihin; tunnustaa, että luotonsaantia helpottavat toimenpiteet ovat tärkeitä, mutta katsoo, että varsinkin erittäin pienten sekä pienten ja keskisuurten yritysten asema ei juurikaan muutu, ellei kyetä lisäämään ostovoimaa ja kulutuskysyntää;
34. vaatii teollisille investoinneille uutta politiikkaa, jossa hyödynnetään kunkin jäsenvaltion luonnonvaroja ja tuotantokapasiteettia;
35. vaatii puolustamaan tuotantosektoria ja tarkastelemaan aivan ensimmäiseksi kaikkein kriisialttiimpien alojen selviytymismahdollisuuksia; suosittaa, että uudessa yhteisön ohjelmassa tuetaan ja kehitetään kunkin jäsenvaltion tuotantosektoria ja edistetään näin työpaikkojen syntymistä ja talouden elpymistä;
36. kehottaa uudistamaan perinpohjaisesti yhteisen maatalouspolitiikan ja yhteisen kalastuspolitiikan ja varmistamaan kunkin maan elintarviketurvallisuuden ja -omavaraisuuden, edistämään julkisia hankkeita ja tukemaan erittäin pieniä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä, osuuskuntia ja paikallisviranomaisia, keskittämään yhteisön rahoituksen tähän suuntaan ja korjaamaan alueellista epätasapainoa;

37. pyytää jälleen kerran luomaan yhteisön säädöskehiksen, jonka nojalla voidaan määrätä seuraamuksia yritystoimintojen siirtämisestä EU:n sisällä ja EU:n ulkopuolelle, sekä laatimaan toimenpiteitä, joilla voidaan pysäyttää yritysten siirtymiset, erityisesti edellyttämällä, että yhteisön tuen saamiseksi on täytettävä tietyt ehdot, kuten työsuhdeturva ja paikallinen kehittäminen, ja estää monikansallisia yrityksiä jatkamasta yritystoiminnan siirtoja ilman että niille koituu siitä minkäänlaisia seuraamuksia;
38. kehottaa komissiota ehdottamaan toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että yhteisön sisämarkkinoilla kaupan pidettäviin tuontituotteisiin ja -hyödykkeisiin sovelletaan samoja vaatimuksia kuin jäsenvaltioissa valmistettuihin tuotteisiin ja hyödykkeisiin;
39. kehottaa huolehtimaan tuontihyödykkeiden järjestelmällisestä valvonnasta ja tarkastuksista ja hyväksymään tarvittaessa suojatoimenpiteitä;
40. kehottaa komissiota laatimaan uuden kansainvälisen kauppapolitiikan, jotta työpaikkoja luovat teollisuudenalat ja taloudellinen toiminta pysyvät hengissä ja kehittyvät, jotta voidaan kohentaa työoloja, turvata sosiaaliset oikeudet ja nojautua niihin sekä suojella tehokkaasti ympäristöä;
41. katsoo WTO:n kauppaneuvottelujen uusimman epäonnistumisen osoittavan, että Euroopan unionin on tarkasteltava uudelleen kansainvälisiä kauppaneuvotteluja koskevia toimintalinjojaan, ja kehottaa EU:ta esittämään uusia ehdotuksia tuleviin monenvälisiin kauppaneuvotteluihin, joissa on tarkoitus hyväksyä oikeudenmukaiseen kansainväliseen kauppaan tähtäviä sääntely- ja vakautusmekanismeja, joilla pyritään ratkaisemaan maailmanlaajuisia ongelmia, kuten köyhyys, kehityksen ja elintarvikeomavaraisuuden puute, elintarvikkeiden huima hinnannousu, epidemiat, työttömyys ja yritystoimintojen siirrot, ympäristön tuhoutuminen ja ilmastonmuutos;
42. yhtyy näkemykseen, että jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin on pyrittävä päättäväisesti eroon riippuvuudestaan fossiilisista polttoaineista ja käännettävä nykyinen suuntaus, joka ei ole kestävä; korostaa, että ekologisen ja sosiaalisen kestävyuden on oltava Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden julkisten investointiohjelmien painopiste; huomauttaa, että investointeja olisi suunnattava uusiutuvien energiamuotojen edistämiseen, talouskasvun irrottamiseen energian ja raaka-aineiden lisääntyneestä käytöstä, energiatehokkuuden parantamiseen ja energiansäästön edistämiseen yhdessä kehityksen ja sosiaalisen edistyksen kanssa;
43. kannustaa jäsenvaltioita tarkastelemaan ja hyväksymään lisätoimenpiteitä, joilla voidaan tukea loppukäyttäjiä ja lisätä ympäristöystävällisten energiamuotojen käyttöä ja parantaa energiatehokkuutta eri aloilla, kuten asumisessa, koneissa ja autoissa, tarvittaessa yhteisön tuen avulla;
44. kehottaa tukemaan voimallisemmin investointeja, joilla edistetään jätteen vähentämistä, materiaalien uusiokäyttöä ja kierrätystä sekä vaarallisen teollisuusjätteen ja myrkyllisen jätteen vähentämistä ja käsittelyä;

45. korostaa, että Euroopan keskuspankin perussääntöä olisi tarkistettava, jotta varmistetaan EKP:n poliittisen valvonnan pysyminen jäsenvaltioiden käsissä, ja että sen rahapolitiikkaa ja suuntaviivoja olisi tarkistettava vahvan talouskasvun ja työllisyyden aikaansaamiseksi;
46. pitää myönteisenä EKP:n viimeaikaisia koronalennuksia ja kehottaa EKP:ta edelleen höllentämään rahapolitiikkaansa tulevan taloudellisen laskukauden hallitsemiseksi; arvostelee sitä, että koronalennukset tulivat liian myöhään, jotta niillä olisi ollut sen suurempia myönteisiä vaikutuksia;
47. huomauttaa, että Euroopan investointipankille ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankille on annettava tarvittavat varat, jotta ne voivat myöntää huomattavasti enemmän erittäin matalakorkoisia luottoja pk-yrityksille, paikallisviranomaisille, ympäristöystävälliseen tuotantoon ja palveluihin, sosiaali- ja terveystalouteen jne. edellyttäen, että niiden avulla kyetään luomaan laadukkaita työpaikkoja, joissa on turvattu sosiaaliset oikeudet, kohtuullinen palkka ja asianmukaiset työolot;
48. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään toimenpiteitä, joilla voidaan puuttua perheiden lisääntyvään velkaantumiseen ja auttaa perheitä ja pienyrityksiä selviytymään asunto- ja yrityslainoista, mukaan lukien marginaalien (spread), palkkioiden, korkojen ja luottoehtojen vahvistaminen hallinnollisesti;
49. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä, joiden avulla voidaan sulkea veroparatiisit ja offshore-rahoituskeskukset, ottaa käyttöön valuuttakauppoja koskeva vero (Tobinin vero) ja pörssikauppoja (käsikauppa mukaan luettuna) koskeva vero ja verottaa ankarammin suuria talous- ja rahoitusryhmittymiä; pyytää neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita sitoutumaan päättäväisesti kaikkien veroparatiisien sulkemiseen ja kaiken offshore-rahoitustoiminnan lakkauttamiseen;
50. ehdottaa, että luodaan YK:n puitteissa uusi kansainvälinen järjestys, jonka avulla voidaan ylläpitää entistä oikeudenmukaisempia taloussuhteita, varmistaa elintarvike-, vesi- ja energiahuolto ja näiden varojen säilyminen, parantaa elinoloja sekä torjua nälänhätää, köyhyyttä ja tauteja; korostaa myös tarvetta varmistaa, että kunnioitetaan suvereniteettia, lujitetaan rauhaa ja kansojen välistä yhteistyötä, demokratisoidaan YK:ta ja noudatetaan YK:n peruskirjaa;
51. toteaa, että vaikka tarvitaan toimia kansainvälisen rahoitus- ja talousjärjestelmän uudistamiseksi ja dollarin mahtiaseman torjumiseksi, sitä ei voida toteuttaa vahvistamalla euroa keinotekoisesti EU:n heikompien talouksien kustannuksella;
52. yhtyy näkemykseen, että rahoitusjärjestelmää on vakautettava, mutta katsoo, että siihen tarvitaan selkeitä sääntöjä ja sitoumuksia ja kohtuullinen tuotto julkisille varoille ja että vilpillisistä käytännöistä ja keinottelusta vastuussa oleville on langetettava asianmukaiset rangaistukset;
53. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioiden parlamenteille.